

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRA NIČÍ Č. 45

Chcem Věrní Zůstat Také Dál

Calif X/1975

V. FANDERLIK

Redakčná rada : V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie : "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné

K V Á N O C U M 1 9 7 5.

Vánoční náleha nás vede vždycky k tomu, abychom se na chvíli zastavili a zamyslili nad tím, co jsme za ten rok udělali, trochu se poohlédnuli, kam jdeme a vytyčili si nové úkoly do budoucna. Na přesrok tomu bude 70 let, co Baden Powell vydal "Scouting for Boys" a 65 let od Svojsíkových "Základů Junáctví" 1911. Bude tomu 56 let od založení Svazu Junáků Skautů v r. 1920 a 50 let od první Lesní školy v Jemčinské Oboře 1924. 37 let od zrušení Junáka Nacisty 1939 a jen o rok méně od obnovení našeho Junáka v exilu. 31 rok, co byl Junák vzkřísen doma po válce 1945 a 28 let od jeho rozpuštění v r 1948. Bude tomu 8 let od jeho opětmeho zřízení za Pražského Jara 1968 a jen 6 let od jeho opětmeho rozpuštění v r. 1970.

Naše oddíly nikdy nepřestaly pracovat ani doma, kde žily za Nacistů v podzemí v rozličných spolcích, nebo v exilu. Myšlenka se nedá zničit, protože je nesmrtelná.

Budeme se opět dívat na Severku o půlnoci na Štědrý Den, myslit na všechny s nimiž nás pojí skautské bratrství a znovu si slíbíme, že "chceme věrni zůstat také dál".

K tomu je, ovšem, třeba nejen dobré vůle, ale také odvahy a schopnosti hledat stále to co nás pojí a co máme společné. Je to jistě tradice našeho skautingu, který nejen doplňoval školní výchovu, ale pěstoval také celého člověka. Nevyučoval, ale ukazoval cestu, jak se učit a jak žít. Živil nejenom mysl, ale pěstoval i lidské city.

Vidíme kolem sebe po celém světě, že se mládež vyžívá laocinou zábavou, bezduchým "živořením", že zapoměla slovo "my" a zná pouze "já". Propadla egoistickému materialismu a pomyslné hodnoty nezná. Žije pro bezprostřední přítomnost, nemyslí na budoucnost a nedovede se ovládat.

Je na nás, vedoucích, abychom se jí přiblížili, dovedli pochopit její problémy a dali jí pocit jistoty a bezpečí. Dali jí ideal pro který může žít a cíl, za kterým jít. Abychom její duši naplnili živou vírou v Boha a láskou k člověku.

Jsme rozprsknutí po celém světě a nemůžeme spolu denně mluvit, jsme vystaveni rozličným vlivům svého okolí a proto si někdy nerozumíme. Na těch drobnostech nezáleží, jen když "máme všichni vůli rovnou".

▲ tak můžeme vždycky tahnout za jeden provaz.

Heslo Jana Lucemburského, českého krále a posledního rytíře bylo 'sloužím'. Totéž heslo převzala složka skautských 'roverů'. Zavěsme v duchu na svá ramena to červeno, žluto, zelené třepení a dejme se do služeb té mládeže, která tolik skauting potřebuje.

A když budeme spolu pracovat, uvědomme si, že krása uměleckých děl není v dokonalých detailech, ale v celkovém pojetí. Vůdcovská a výchovatelská práce je tvůrčí činnost, každý podnik, ať tábor či výlet je umělecké dílo a nejkrásnějším dílem je každý jednotlivý chlapec či děvče, z nichž jsi něco udělal.

Každý umělec maluje trochu jinak, ale všichni tvoří stejnou krásu.

A to nás pojí. Cesty mohou být různé.

Slibme si o vánocích, že neopustíme svou mládež a jeden druhého při práci k jejímu dobru.

Dejme se za tímto cílem, jako pastýři v Bethlemě před dvěma tisíci lety za hvězdou na obzoru a nezabloudíme ani my, ani naše mládež.

A veřme, že dáme-li se na tu cestu s láskou Prozřetelnost nám dá i víru a naději splnit ten cíl.

To vám přeje k vánocům 1975 a do nového roku 1976

Váš

Kde byl náš Domov?

Pokračování

O prvních knížatech tohoto rodu nezachovalo se nám dostatečných podrobností. Byli to: Nezamysl, Mnata, Vojen, Unislav, Kresomysl, Neklan a Hostivit. Soudíme, že pohanská tato knížata podnikala caste a tezké boje se svými mocnými sousedy Franky. Za Kresomysla došlo se v Cechách hojně drahých kovů a lid zanedbal zedlavání poli. Nasledky toho postrehl jistý rytíř Horymir a ponevadz jeho varovná slova nepomohala, odhodlal se ku zničení a zasypání dolu. Byl z ciny sveho usvedcen a nejvyšším soudem k smrti odsouzen. Ze odvazny skok sveho kone Semika dostalo se mu vsak osvobození.

Nekteri vojvodove mensich knemu nechтели se podrobiti vuli zemskeho knizete; chteli byti samostatnymi pany nad svymi krajinami. Z toho vznikly mnohe spory v zemi a podobni vojvodove obraceli se pri tom o pomoc proti knizeti u nepratel'skych sousedu. Takova domaci valka byla za knizete Neklana, který zakrociti musel proti luckemu vojvodovi Vlastislavovi. V tomto boji padl Vlastislav a Lucane pozbyli drivejsi sve svobody. Takove nasledky plodi nesvornost v narode.

Kolem roku 800, byla sousedni rise franska velika. Frankove se svym mocnym panovníkem Karlem Velikym rikali, ze rozsiruji krestanstvi a proto bylo jim pranci samym papezem. Mnohokrate i proti predkum nasim s touto zaminkou valcili. Podrobných zprav se nam vsak nedochovalo. Vime toliko, ze Cechove odvadeli Frankum tou dobou jisty roční poplatek/500 hriven stibra a 120 volu/ a ze krestanstvi vymahane mecem a cizem slovem hlasane zustalo bez ucinku.

Po smrti Karla Velikeho byla rise franska rozdelena mezi tri synovce. Cast rise sousedici s nasi zemi/nynejši Nemecko/ dostal Ludvik, kteremu byly vhod spory ceskeho knizete s vudci jednotlivych kmenu. Vyuzil teto príležitosti ve svuj prospach. Jako jeho strycek, tak i Ludvik rikal, ze chce zavesti krestanstvi mezi Slovane. Priste pokračování
Bedrich

skauti v Los Angeles

Skautský odd. sa zúčastnil vztyčenia čs. štátnej vlajky pred radnicou z príležitosti osláv 28. Oktobra. Taktiež sa zúčastnil skaut. závodov a z celkového počtu 32 skaut. odd. sa umiestnil na 9 mieste.

Skautský odd. Explorers /Roveri/ usporiadal dva ^{dvoj} ~~osobne~~ výlety. Priemerná účasť 12 členov. V rámci "spolupráce", pozval polské skautky na dvojdenný výlet.

Skautská skupina Old skautov, sa rozhodla vypomáhať pri usporiadaní 2 Medzinárodného skaut. dňa.

Skupina európskych skautov-IFOFSAG- usporiada 2 Medzinárodný skaut. večierok v klubovne litevských skautov. Večierku sa zúčastnia skaut. odd.: poľský, maďarský, litevský, ukrajinský, ruský a českoslov. Počítame s návštevou vyše 250 skautov a skautiek. Minulý rok nás bolo takmer 200, a večierok mal veľký úspech.

z redakcie;

O p r a v a: Posledné číslo Stopy bolo chybné očíslované ako č. 45. Správne malo byť č. 44. Ďakujeme br. Cipovi za upozornenie. Je to dôkaz, že sú ešte skauti, ktorí Stopu čítajú a túto si odkládajú.

Material do budúceho čísla pošlite do konca Februára, 1976.

z administracie;

F i n a n c n á p o d p o r a: Pre čitateľov v USA, není tajomstvo, že poštovné bude zvýšené koncom Decembra z 10c na 13c. Samozrejme, že výdavky spojené s rozposlaním Stopy sa tiež zvýšia. Není fair, aby 10% čitateľov podporilo Stopu a z tejto podpory aby sme platili poštovné pre tých, ktorí Stopu dostávajú už takmer od r. 1950. Ak v budúcnosti nebudeme posielat Stopu Vám, ktorí Ste vôbec neprispeli, nebude to naša chyba. Ak Vy neuznáte za vhodné, aby Ste nás podporili, my nepovažujeme za samozrejmé Vám Stopu posielat. Dúfame, že Vás nežújem, nás k takémuto rozhodnutiu neprinúti.

Ďakujeme br. V.N. z Toronta za podporu 10 Dol., br. K.R z Redmond za 4 Dol. J.S. zo švedska 4 Dol.

Strávil jsem několik dní na Světové Konferenci v Copenhagenu a měl jsem příležitost mluvit s celou řadou delegátů a funkcionářů, které znám mnoho let ještě z doby kdy jsem sám byl členem World Committee.

Toto jsou závěry na základě pozorování a dojmů, které jsem mohl pochytit.

Světová skautská organizace je dnes více spolkem, nežli hnutím. Stará generace zakladatelů již vymřela a mladší chápe poslání skautingu pochopitelně jinak. V posledním desetiletí, nebo snad od druhé světové války se hodnotil význam skautských národních organizací i světového skautingu spíše podle počtu členů, nežli podle kvality. To je všude a ve všech spolcích. Přesto však počet skautů ubýval až do posledních let a jsme dosud v krizi. Proč, o tom níže.

Jako každá mezinárodní organizace trpíme vlivem ambiciózních nových národů, kteří každou příležitost, každé členství v nějakém mezinárodním spolku vící v první řadě jako příležitost uplatnit svůj vliv a na sebe upozornit. A tím, pochopitelně, spolupráce trpí.

Sít činovníků v jednotlivých zemích, většinou placený personál, je nezbytně těžkopádným tělesem, které podlehá rychle byrokratisaci. Ty zlaté časy, kdy si vůdce oddílu mohl dělat volně to, co považoval za nejdůležitější pro své hochy, je pryč. Výlety se musí hlásit předem, tábory také, jsou kontroly a superrevisy, které zatěžují vedoucího přílišným papírovým úřadováním. To je stejné ve škole a jiných organizacích. Čím výše tím je aparát těžkopádnější a nákladnější. Je tedy i to pochopitelné, že World Bureau má dluhy.

Vůdců je nedostatek hlavně pak lidí mladých, průbojných a schopných zacházet s mládeží. Před válkou jsme měli 80% vůdců mezi 20 - 30. Dnes ve světě průměrný věk je 40. Škola nevychovává k obrazotvornosti a jakési tvůrčí práci a to je nejdůležitější vlastnost vedoucího. Nadto papírová vojna 'otraví' mnohého nadšence a jiné odpudí neukázněná mládež s níž si neví rady a rodiče, kteří od něho žádají, aby za několik hodin na schůzkách a an výletech dokázal to, co oni nedovedou za celé dny. Nadto spolupráce rodičů je ubohá, mají většinou zájem jenom, aby se na nějakou tu hodinu týdně zbavili svých dětí a aby je 'déponovali' někde v táboře když jedou na dovolenou. Tlak veřejnosti i výchovných institucí nutí skautské oddíly přibírat do svých řad děti vysloveně mravně podprůměrné, nebo emocionálně nestálé, na což skautský oddíl není zařízen. Psychologové vyčítali skautské organizaci v Americe, když odmítala přejímat do oddílů děti z polepšoven, nebo na revers propuštěných z věznic.

Průměrný skautský věk je dnes 13 let. Jsme organizace dětí a nikoliv hnutí mládeže, jak jsme bývali. A to ještě mnoho dětí je v oddílech jenom, protože je tam rodiče posílají. V dobrých oddílech se zachytí, ale kde je jich mnoho zkazí i ty dobré. Starší mládež, hoši po 14 letech a děvčata mladší se vyhýbají organizacím mládeže, protože jsou již popárkováni, chodí 'Steady' a velice často propadly nejenom sexuálnímu pohlouznění, často promiscuitě, ale i užívání narkotik. To v posledním roce pokleslo rapidně, doufejme na trvalo.

Skautský program byl postupně 'vykraden' a cokoliv bylo na něm atraktivního se dostalo do školních osnov, jiných organizací mládeže a také rodiče s dětmi dnes táboří a chodí do přírody aniž jim dají onu romantiku a volnost k samostatnému jednání, kterou mládež potřebuje.

Závažný problem je dnes také koedukace. Byla zavedena do škol skoro na celém světě a chlapci a děvčata spolu jsou od dětství a chtějí také spolu skautovat. Měli jsme zajímavou debatu s norskými děvčaty, která nepostili na Jamboree, jelikož je jenom pro chlapce. Ony to nemohly pochopit, protože jsou z koedukačního oddílu. Byly ovšem jedenáctileté, a chtěly jít se svými kamarády, s nimiž byly stále pohromadě. S takovou mladou dětskou skupinou se to dá dělat, ale ne s mládeží v pubertě a po pubertě.

Koedukační oddíly zavedli nejprve v Israeli, kde to ovšem byly většinou děti, a nyní v skandinávských zemích, kde je to i mládež starší. Viděli jsme párky skautů kteří si jeli spolu na týdně na putovní tábor a nijak se tím netajili a nezdálo se jim na tom nic divného. V tom směru má Švédsko starou tradici a morálka švédských děvčat, hlavně universitních studentek je podle evropského standartu jasných zemí velice nízká. Viděl jsem také společné dětské tábory našich uprchlíků, ale vůdcově rozhodně nechtí mít společné tábory starší mládeže.

Je těžko hledat novou cestu. Měl jsem korespondenci s kanadským náčelníkem a pak také zajímavý rozhovor na Jamboree. Snaží se zavést skauting základní/basic program / s mládeží dětského věku, přísně rozlišovat program pro vlčata a skauty, hledat mladší vůdce a nedbat o počtu, ale vytvořit vzorné oddíly z dobrých hochů a neslevovat. Je ochoten obětovat počty, takjakotak pokleslé a zlepšit kvalitu. Tam kde není dobrý vůdce a dobrá mládež raději nezačínat se skautingem. Snad se mu to podaří.

Je nesporné, že jsme již poněkud na vzestupu. Mravní zásady se zase dostávají do módy mládež již se nestydí být lepší a jiná, nežli všichni ostatní. Je vidět určitý návrat k náboženství ať v církvích, nebo hledáním morálních a spirituálních hodnot třeba i po vzoru orientálních filosofii a náboženství. Mládež cítí, že ten materialní život bez jiného cíle nežli peněz a jakéhosi blahobytu je nakonec bez cíle. Sebevraždy mladých lidí v minulých letech prokázaly, že si mnozí jednotlivci uvědomili zoufalost svého postavení, života, který nemá cíle, smyslu a poslání.

Jako professor to vidím, na universitě, mezi mládeží a studenty, ale i mezi mládeží středoškolskou.

největší balvan v cestě je dosud strach západní mládeže, totiž jednotlivců, být jiný nežli ostatní, stát se směšným, stát za svým přesvědčením a podle něho žít, i když se tomu ostatní smějí.

My jsme tím prošli jako malí skautíci, když se nám smáli, že nám zmrznou kolena, smáli se našim uniformám, rancům, nedávali nám tuláky a cikánů. Nebylo to příjemné, ale vychoval se v nás jekýsi vzdor. Byli jsme dokonce na to hrdí, že nejsme takoví, jako oni, že jsme lepší.

A Skautská organizace se musí zase stát více HNUTÍM, které má nejen opodstatnění ve své existenci, ale předně ve svém poslání.

Stejně jako Faust, nevěřím, že se svět může CELY obrátit k lepšímu, ale alesp n někdo půjde tou cestou. Většina lidí jsou lidé slušní, a většina mladých lidí také. Bojí se projevit, je zakřiknutá, těmi, kteří snadno mohou prostě popírat hojnoty, protože je nikdy nepoznali.

Podaří-li se nám vzbudit a podchytit tu mlčící většinu těch slušných a nerozhodných, máme vyhráno.

Atmosfera na Jamboree svědčí tomu, že se vítr pomalu obrací. Možná že rychleji, nežli si myslíme a nežli se nám zdá.

Vzelen

Již ve večerní halila se páry
plán galilejská, člun když přistal k břehu
Šimona Petra.

Znaven denní prací
si přešel čelo svojí drsnou rukou,
usedl těžce na zádi své lodi
a zahleděl se ve večerní mlhy.

.....
Petr sklonil hlavu
a pohroužil se znovu v přemýšlení.

Kdosi položil mu ruku na ramena
a pohlédl mu v udivené oči:
'Pojď za mnou, Petře, učiním já tebe
rybářem lidí!'

Povstal beze slova
a kráčel za Ním.

Bílý stín se nesl
večerem šerým, jako holubice,
a za ním sta se vlekla temných postav
z tisíciletí do tisíciletí...

Proč nejdou s Ním, proč za ním jen, proč za Ním ?

S K A U T S K Á E D Í C I A

Poradný kruh vodcov a činovníkov českého a slovenského exilového skautingu v Európe vydal pre vlastnú potrebu obmedzený počet odtlačkov osvedčených skautských príručiek. Vo vydávaní sa bude pokračovať podľa potreby a záujmu a tak isto sa vydajú pohľadnice so skautskými námetmi pre potreby oddielov a budúcich táborov. Aby bola táto edícia prístupná pre všetkých, predávajú sa príručky za výrobné náklady a poštovné. Doteraz sa vydali nasledovné príručky:

Dr.V.Fanderlik: Skautská praxe(str.33). Tabuľky lesných škôl s materiálom uzlov, značiek atď. aj pre potreby nováčkov a rôzne stupne zdatnosti.

Cena_DM,švajč.fr.,f 2.--; \$ 1.-- + poštovné

Dívčí tábor a jeho vedení. Je to zbierka skúseností, nauk a problémov pre vedenie nielen dievčenských, ale táborov všeobecne s rôznymi tabuľkami (str.98)

Cena_DM,švajč.fr.,f 5.--; \$ 2.-- + poštovné

Junácka symbolika(str.115). Príručka sa zaoberá skautskými symbolami, znakmi, návodom ich kreslenia pri zväčšovaní, vlajkami oddielovými a družinovými s kresbami symbolov, ako aj totemami a samorastami.

Cena_DM,švajč.fr.,f 5.--; \$ 2.-- + poštovné

600 junáckych a polních her v místnosti a venku(str.159) sú jedny z najlepších spôsobov ako upútať pozornosť, záujem a dušu mládeže. Hry sú jedny z výchovných prvkov skautingu a táto príručka je pomocníkom pre tých, ktorí dobrým a poctivým spôsobom chcú hrou pôsobiť na vytváranie charakteru.

Cena_DM,švajč.fr.,f 7.--; \$ 3.-- + poštovné

Dr.V.Fanderlik: Listy Jurovi(str.186) je nielen metodikou skautskej výchovy podanej pútavou listovou formou, ale aj návodom k tomu ako pochopiť dušu dorastajúcej mládeže.

Cena_DM,švajč.fr.,f 10.--; \$ 4.-- + poštovné

Všetky tieto príručky si možno objednať na americkom kontinente v red STOPY a v Kuváče v red TAM TAMU alebo Reethus 2480 Utrecht, Holandsko.

. . naši skauti v Europe. .

Mnohí z Vás ktorí neodoberáte skaut.časopis TAM-TAM, ktorý vydáva skaut.skupina vo Švajčiarsku, neviete o skaut.činnosti našich skaut.odd.v Europe.A je ich niekoľko:

Skaut.odd.v St.Gallen: "Po buřtopenku jsme se rozběhli do údolí potoku Lauteren,probrali trochu orientaci v terénu. Pak přišla na řadu Setonovka,zkouška tichého pohybování v přírodě,hry mrštnosti..."

Skaut.odd. ve Frankfurtu: "V nedeli ráno po budičku,mytí a snídani nás br.Stása učil opět další písničku,zatím co br.Luboř připravoval v lese překážkovou dráhu,kterou jsme pohotově překřtili na OPIČÍ DRAHU.."

Skaut.odd. v Effretikon: "Radan a Tomáš připravili na nedeli výlet na kolech a prá pěšáky samostatný program.."

Skaut.odd.v Bavorsku: "Dozvěděli jsme se,že v Rezně se už delší dobu pravidelně schází družina českých dětí pod vedením br.Iva.Udělalí jsme proto společnou dvoudenní stopovací hru v okolí Wolfratshausenu.Přišlo nás dost a založili jsme další družinu-Kamzíky."

Skaut.odd.v Holandsku:..Tato skaut.skupina vydáva nepravidelny pravidelník "STEZKA" pre členov v Holandsku.

"Poradní kruh vůdců a činovníků v Evropě" vydáva pro interní potrebu PORADNI SVITEK.Posledne číslo,číslo 6.pojednává o organizačných otázkach,o skautskej edicii,vyúčtovanie za predané príručky a veľmi zaujímavý článok br.Vrne z príležitosti chystanej schôdže Európskych činovníkov v Nemecku, ako i program pre túto schôdzku.

-fakir-

Vesele vianočné sviatky
požehnaný Nový Rok
praje redakcia

PUTOVNÍ TABOR 1975

Naše skupina Explorerů se rozhodla uspořádat tradiční letní puták z míst několika členům známých do zemi námi neprozkoumaných. Patnáctého srpna pozdě v noci jsme se roztrousili v těsné blízkosti přehrady Courtright Reservoir, abychom strávili první z následujících devíti nocí pod širákem. Díky otužilosti všech zálesáku a unavě z cesty jsme ani nepocítili výstražně chladný dech noci a při ranním rozdělování zásob a výzbroje jsme se rozhodli jít bez stanů. Slapalo se nám tedy o něco lehčeji a bez obtíží jsme zvládli celých 12 mil, zarazených na první den. Uhníždili jsme se v malebném hájku hned na břehu North Fork Kings River. Po osvěživém opláchnutí chladnou vodou v nás večere jen zmizela. Táborák se brzy rozplápolal na "našer stárem" místě, tak jako před rokem.

Neděle byla vyhrazena odpočinku. Kdo by však dokázal nečinně sedět? Jenom naše zásoby skryté v mlázi. Rozdělili jsme se na skupinky, skákali s kamene na kámen a sledovali tok řeky. Blížší místa jsme už znali z minule, šli jsme tedy dále po i proti proudu. Stalo to za to. Objevíli jsme totiž docela slušné jezírko, bezpočet tůní i několik vodopádů. Mení divu, že jsme se takovému vábení vodního živlu vůbec nebránili a dosyta se v něm vyřádili. Někteří z nás i rybařili a postarali se tak o bohatou večeři.

V pondělí na nás čekal o něco obtížnější terén, hlavně díky nadmořské výšce. Vypravili jsme se již do neznámých končin - k asi 7 mil vzdálenému Guest Lake. Jezero nás však nepřijalo jako hosty - přšelo. Přes noc dokonce překvapivě sněžilo. Ocenili jsme alespon' nouzově spojené pláštěnky místo stanů.

Ráno jsme pochopitelně pilně sušili co se dalo. Zkušený bratr Olda dokázal naštěstí rozdělat velký oheň i ze zasněžených klaciku. Jedinou sirkou? Samozřejmě! Jeho lišácký úsměv nicméně prozrazoval, že si vypůjčil trochu paliva z vařiče. Snídaně, hlavně horká čokoláda, nás posílnila, vrátila nám humor. Jen chmurné počasí se nelepšilo. Nad jezerem se líně převalovaly cáry mlhy; nevypadalo to na oteplení. Byli jsme nuceni sestoupit do nižších poloh, kde jsme přespali v suchu u Brook Meadow Creek. Nelze říci, že bylo teplo, ale muselo být tepleji, protože nám voda v polních lahvích nezamrzla jako předešlé noci.

Ve středu jsme si to opět s horami rozdali. Vytrvali jsme, a tak jsme tentokrát (za 8 mil) úspěšně dosáhli plánovaného Devils Punchbowl - jezera položeného něco přes 10 000 stop vysoko. Při večeři byla pohoda u táboráku přerušena vydatnou přeháňkou. Díky dřívějším zkušenostem jsme měli již naše nouzové přístřešky prozřetelně postavené.

Probrali jsme se do jiskřivého jitra. Kromě syté modré oblohy se vše skvělo v bělostném zajetí třpytivého zimního království. Blyškající se krystalky sněhu světélkovaly jako křišťál a na oslnivě bílých loukách zasel srpnové slunko drahokany. Ač neradi, musili jsme se vrátit až na "naše" místo u Kings River, v jehož okolí jsme strávili i následující den v letních radovánkách. Vedro a koupání přes den bylo daleko příjemnější nežli mráz a sníh zamračené noci.

Osmého dne jsme pokročili asi 5 mil po proudu. Bystrá říčka se tu hladově prokousávala tvrdou žulou, až vytvořila nekonečné kaskády a vodopády s množstvím pruzračných tůní. Vedoucí Olda opět dokázal, že je výborný rybář. Večer jsme si vsičani pochutnavali na čerstvých pstruzích.

Po poslední noci přímo na břehu jsme se pocvičili v orientaci v terénu, neboť jsme nesledovali ani řeku, ani stezku, ale vypravili jsme se k cíli přímo přes hřebeny horských velikanů. Zdárně jsme našli přehradu i auto, které na nás na parkovišti věrně čekalo.

Zapsal Pavel Civiň

Maďarska Vanocni Besidka
Tabortuzi Vacsorájukra
1975 nov.22 én este 7 órakor

Jako v pohadce, -to nemuze byt! Muze, nemuze.....A prece bylo! Uz je tomu davno, pradavno. Uz je to jako v pohadce. Byla vojna. Velika, kruta vojna. Cele narody v ni proti sobe staly a spolu valcily. Konecne i dlouha valka presla. Uplynulo mnoho let a casy se zmenily. I v nasi zemi se zmenily, - i v ostatnich zemych " Stredni Evropy " ! Jak se stare casy menily a jak se novotam stari lidi branili, o tom at vypravuje moji pohadka.

Ctyri skauti, Bedrich, Olda, Pavel a Ted navstivili maďarskou besidku. Co videli bylo jako v pohadce. Skauti a skautky litali jako vcelicky, byl veliky rus a sum. Sal byl prekrasne upraven a z kuchyne sla libezna vune. Byli jsme okazale uvitani a byl nam vyhrazen cestny stul. Byli nam prideleni tlumocnici jelikoz vsechno se vedlo vyhradne v maďarskym jazyce. To co jsme videli bylo, je pro nas nejvyse dulezite, to co by nas melo nejvice zajimat, neni ono mensi, nepatrnejši, bojacnejši, zklamanejši, nybrz to vetsi, muznejši, povznesejši ja, nasich maďarskych hostitelu. Musime si ric: " Mysli, mluv, jednej, zij a u nase deti v nasi tradici, v nasi kulture, nasi civilizaci, nenech nam deti od dit! Maďarske deti od 6 do 18 let mluvili mezi sebou jen a jenom maďarsky. Musim rici, ze jsme byli velice prekvapeni jak to po strance narodnostni maďarske skauti vedou. Musim konstatovat, ze maďari zijou zde v Americe za stejnyc podminek co my, a prece to vedou v duchu jejich tradici, kulture, v jazyce, v souzvuku se svym stvoritelem, nikoli proti nemu a tak se plni jejich plan a deti se neodrodi.

Zpev, tance byli provedeni bezvadnym zpusobem a kroje, typicky maďarske byli velmi krasne. Meli take krasne provedeny vystup s maďarske historií, - okupa-ce Maďarska "Turky". Tento vystup nam ukazal a presvedcil ze maďari uci deti znat jejich historie, zemepis a kulturu. Oni stale neztratili duveru v navr mají v sobe starou i novou zivotni moudrost a mají stale " vuli k cinu"! Kdo je ve svem nitru presvedcen, ze ma oporu v jednote, ve svornosti, bratrstvi a v bozske sile, ktera mu prispeje ku pomoci v kazde nouzi a tezkosti, nezna a strachu ani malomyslnosti. Maďarsti skautske vedouci nemaji zapornou zivotni moudrost, ktera pravi: " Nemohu, neodvazim se, bojim se, nedokazu zastavit odnarodneni nasich deti. Jejich i nase ziti nespociva na stesti a nahode, nybrz na pevnyc zakonech a ze si muzeme svou zivotni cestu sami urciti s velkym stupnem jistoty. Maďarsti bratri a sestry nam jasne ukazali, ze nejaka cesta stale jeste vede k cili, at uz clovek kamkoli zbloudil. Je zcela podstatne ucnim nadeje, tradic, historie, kulture, ocekavanim velkyc veci, jez nam prine budoucnost ve vitezstvi nad komunismem!

Videli a naucili jsme se hodne od maďarskyc skautu a skautek, besidka byla bezvadne organizovana a provedena v duchu narodnim jak to ma byt. Prejeme maďarskym skautum a skautkam jenom to nejlepsi na jejich ceste k vitezstvi!

Zdar Buh! To nebyla pohadka....to byla pravda...to byla skutecnost!

Prejeme " MAĐARSKYM SKAUTUM a SKAUTKAM "
do budoucnosti jenom to nejlepsi, hodne
stesti a uspechu, at se jim splni jejich
sen o svobode a o skautskym bratrstvi!

Bedrich